28/05/2021

«Ναϊλί εμάς και βάι εμάς…», θρήνος για την Άλωση της Πόλης

/ Παράδοση

Κατά το λαϊκό ποιητή τα πουλιά είναι εκείνα όπου μεταφέρουν σε όλον το ελληνισμό τα θλιβερά μαντάτα της Αλώσεως της Πόλεως.

Στην αυτοκρατορία της Τραπεζούντας που αγωνιούσε για την τύχη της πολιορκημένης Κωνσταντινουπόλεως ο πόνος κι ο καημός έγινε μεγαλύτερος όταν ένα πουλί πετώντας από την Πόλη προς την Τραπεζούντα μεταφέρει το εξαιρετικά δυσάρεστο γεγονός γραμμένο σε χαρτί στο ένα το φτερό του ενώ το άλλο του φτερό είναι βουτηγμένο στο αίμα.

Εσείξεν τ’ έναν το φτερόν σο γαίμα βουτεμένον,
εσείξεν τ’ άλλο το φτερόν, χαρτίν έχει γραμμένον,

Βλέποντας ο λαός το πληγωμένο πουλί να αφήνει το γράμμα αντιλαμβάνεται πως θα μεταφέρει μαύρα μαντάτα και δε το πλησιάζει κανείς να το αναγνώσει παρά μόνο η αγνή ψυχή ενός παιδιού.

Ατό κανείς κι ανέγνωσεν, ουδ’ ο μητροπολίτης
έναν παιδίν, καλόν παιδίν, έρχεται κι αναγνώθει.

Ν’ αϊλί εμάς να βάϊ εμάς, οι Τούρκ’ την Πόλ’ επαίραν…

επαίραν το βασιλοσκάμν’ ελλάγεν η αφφεντία.
Μοιρολογούν τα εκκλησιάς, κλαίγνε τα μαναστήρεα
κι Άϊ Γιάννες ο Χρυσόστομον, κλαίει δερνοκοπάται.
Μην κλαις μην κλαις Άϊ Γιάννε μου, και μη δερνοκοπάσαι
η Ρωμανία πέρασεν, η Ρωμανία επάρθεν

Μέσα στο στον κλαυθμό και τον οδυρμό για το πάρσιμο της Πόλης της Νέας Ρώμης όπως κυριαρχεί στη συνείδηση του λαού του Πόντου μα και όλων των ελλήνων υπάρχει και το αναστάσιμο μήνυμα που αναπτερώνει το ηθικό του γένους.

η Ρωμανία αν πέρασεν, ανθεί και φέρει κι άλλο

(Ποντιακός Θρήνος-συλλογή Σίμωνος Καρά)

Παρακολουθήστε:

πηγή: pemptousia.gr